

ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
ສະຖາບັນ ຄົ້ນຄວາ ກະສິກຳ ແລະ
ປ່າໄມ້

ບົດລາຍງານວິຊາການສໍາລັບການສຶກສາຄົ້ນຄວາທີດລອງ
ການປູກຢາງພາລາປະສົມປະສານກັບໄມ້ໃຫ້ໝາກ(ລົ້ນຈື້) ແລະ ພຶດໄລຍະສັນ
ໃນພື້ນທີ່ດິນຄ້ອຍຂັ້ນ ຫ້າເມືອງ ນາ້ນ໌ ແຂວງ ອຸດິນໄຊ

ສົມບຸນ ໂຄດໄຊ , ຄຳພັນ ອິນທະຄາສອນ , ອຸທະ ສີສະຫຼວດ

ໂຄງການຍ່ອຍ ຄົ້ນຄວາ ລະບົບຜະລິດກະສິກຳ.
ໂຄງການ ຄົ້ນຄວາ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂດພູດອຍ ຮ່ວມມື ລາວ-ຊູແອດ
ເດືອນ, ປີ ຜະລິດ (ກໍລະກົດ 2005)

ຄໍາຕອບໃຈ

ການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາທີດລອງປູກຍາງພາລາປະສົມປະສານກັບໝາກໃຫ້ໝາກ (ລັ້ນຈີ) ແລະ ພິດໄລຍະສັນໃນເຂດພື້ນທີ່ດິນຄ້ອຍຊັ້ນທີ່ປະຕິບັດຢູ່ເຂດຈຸດສຸມ 3 ບ້ານທີ່ເມືອງນາໜີ ແຂວງ ອຸດິມໄຊ ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດໃນຂັ້ນຕອນເບື້ອງຕົນກໍ່ຍອນການຮ່ວມມືຈາກກົ່ແມ່ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ພ້ອມດ້ວຍອຳນາດການປົກຄອງບ້ານທີ່ໄດ້ລະດົມຊູກຍູ້ຊາວກະຊີກອນພາຍໃນບ້ານໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືຕະຫຼອດເຖິງອ້າຍເຊື້ອຍນ້ອງພະນັກງານວິຊາການ, ນັກຄົ້ນຄ້ວາໃນບັນດາເມືອງ, ສະຖານີ, ສູນທີ່ໄດ້ສູນສະຕິບັນຍາເຂົ້າໃສ່ໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງຕົນ ແລະ ຍ້ອນຄວາມໄກສິດຕິດແທດຂອງທ່ານຫົວໜ້າໂຄງການຍ່ອຍ ແລະ ຫົວໜ້າສູນຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳ ແລະ ບໍາໄມ້ ພາກເໜືອ ພ້ອມດ້ວຍ ຊູ່ວຸດານທີ່ໄດ້ນຳເອົາ technology ມາເັນຂະຫຍາຍໃຫ້ອ້າຍນ້ອງພະນັກງານຂອງພວກເຮົາ ພິເສດແມ່ນຂັ້ນນຳ ຈາກ ສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳ ແລະ ບໍາໄມ້ເຂດພູດອຍຮ່ວມມືລາວ - ຊູ່ແອດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ທ່ານ ດຣ. ບຸນທອງ ບົວໂທມ ທີ່ໄດ້ປະສານ ແລະ ພົວພັນໃນການຍາດແຍ່ງເອົາທີ່ນອນອັນມະຫາສານມາເປັນທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ຂໍຄອບໃຈມາຍັງທ່ານໂຄງການຊີດາ SIDA (Swedish International Development Agency) ທີ່ໄດ້ສະໜັບສະໜູນຫາງດ້ານທີ່ນອນໃນການຄົ້ນຄ້ວາເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄ້ວາທີດລອງ.

ນອກຈາກນັ້ນຫາງທີ່ມານຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງ ຄວາມຮູ້ບູນຄຸນມາຍັງສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳ ແລະ ບໍາໄມ້ ກໍລື້ຜູ້ໃຫ້ທີ່ໃນການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາທີດລອງ, ເຮັດໃຫ້ການຄົ້ນຄວາທີດລອງດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການຄົ້ນຄ້ວາທີດລອງໄປດ້ວຍດີ.

ບົດຄັດຫຍໍ້

ການທິດລອງປຸກຢາງພະລາປະສົມປະສານກັບໄມ້ໃຫ້ໝາກ ແລະ ພຶດໝູນວຽນແມ່ນໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ບ້ານນາໜີ້ເໜືອ, ບາງຄຸ່ງ ແລະ ບ້ານປາງທອງ ເມືອງນາໜີ້ ແຂວງອຸດົມໄຊ, ຂີ້ງມີຊາວກະສິກອນເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ 15 ຄອບຄົວ, ໃນນັ້ນມີລາວສູງ 12 ຄອບຄົວ, ໄກດໍາ 3 ຄອບຄົວ. ການທິດລອງແມ່ນໄດ້ເອົາຄອບຄົວເປັນຂັ້ນ, ແຕ່ລະຊັ້ນປະກອບມີ 2 ສິ່ງທິດລອງຄື: T0 ແມ່ນປຸກຢາງພະລາປະສົມກັບ ພຶດໝູນວຽນ (ໝາກເດືອຍ) ແລະ T1 ແມ່ນການປຸກຢາງພະລາປະສົມກັບໄມ້ໃຫ້ໝາກ (ລັ້ນຈີ້) ແລະ ພຶດໝູນວຽນ (ໝາກເດືອຍ). ການທິດລອງນີ້ແມ່ນເພື່ອປັບປຸງບໍລະຫວ່າງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງຊາວກະສິກອນ (T0) ແລະ (T1) ຂີ້ງເປັນເຕັກນິກວິທິການທີ່ນຳດົມທິດສອບກັບຊາວກະສິກອນຊື່ໄດ້ເນັ້ນໃສ່ ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຢາງພາລາ ແລະ ໄມ້ໃຫ້ໝາກ, ລາຍຮັບຂອງແກ່ຊາວກະສິກອນໃນຊ່ວງໄລຍະຕົ້ນຂອງການປຸກຢາງພາລາ, ການຍອມຮັບຂອງຊາວກະສິກອນກ່ຽວກັບການປຸກຢາງພະລາປະສົມປະສານກັບໄມ້ໃຫ້ໝາກ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງຫາງດ້ານເຕັກນິກວິທິການ (T1). ການປຸກຢາງພາລາໃນ T1 ແມ່ນປຸກເປັນແຖວສະລັບກັບແຖວຂອງໄມ້ໃຫ້ໝາກໄປຕາມເສັ້ນລະດັບຂອງຄວາມຄ້ອຍຂັ້ນໂດຍມີໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງຕົ້ນໃນແຖວແມ່ນ 2.50 ມ. ແລະ ໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງແຖວແມ່ນ 8 ມ. ສ່ວນໄລຍະຫ່າງຂອງຕົ້ນໝາກລັ້ນຈີ້ໃນແຖວແມ່ນ 8 ແມ້ດ, ແລະ ໄລຍະຫ່າງຂອງພຶດໝູນວຽນ (ໝາກເດືອຍ) ແມ່ນມີໄລຍະຫ່າງປະມານ 75×75 ຊມ. ສ່ວນການປຸກຢາງພາລາໃນສິ່ງທິດລອງ T2 ແມ່ນປຸກເປັນແຖວໄປຕາມເສັ້ນຂອບເຂົ້າ ແລະ ມີໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງຕົ້ນໃນແຖວແມ່ນ 2.50 ມ. ແລະ ໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງແຖວແມ່ນ 8 ມ. ສ່ວນໄລຍະຫ່າງຂອງໝາກເດືອຍແມ່ນຕາມໃຈມັກຂອງຊາວກະສິກອນເອງ. ຜ່ານຈາກການທິດລອງໃນໄລຍະເວລາ 1 ປີ ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຢາງພາລາໃນແຕ່ລະບ້ານແມ່ນແຕກຕ່າງກັນຄື: ຢູ່ບ້ານປາງຄຸ່ງ ມີລາວສູງ ສະເລ່ຍສູງສຸດ 20.52 ຊມ, ບ້ານນາໜີ້ 17.91 ຊມ ແລະ ບ້ານປາງທອງ 17.3 ຊມ. ສຳລັບໃນແຕ່ລະສິ່ງທິດ ລອງຂອງແຕ່ລະບ້ານແມ່ນບໍ່ແຕກຕ່າງກັນຄື: T0 ຢູ່ບ້ານປາງຄຸ່ງມີລາວສູງສະເລ່ຍ 20.52 ຊມ, ບ້ານປາງທອງ 17.97 ຊມ ແລະ ບ້ານນາໜີ້ເໜືອ ແມ່ນ 17.23 ຊມ. ສ່ວນ T1 ຢູ່ບ້ານປາງຄຸ່ງແມ່ນມີຄວາມສູງສະເລ່ຍ 20.53 ຊມ, ບ້ານປາງທອງ ແມ່ນ 16.58 ແລະ ບ້ານນາໜີ້ເໜືອແມ່ນ 18.59 ຊມ. ອັດຕາການຕາຍຂອງຢາງພາລາພາຍໃນ 3 ບ້ານ ແມ່ນມີຄ່າສະເລ່ຍ 19.9% ຂີ້ງໃນນີ້ຈຳນວນເບີຍໄມ້ທີ່ຕາຍໜີ້ອຍຫີ້ສຸດແມ່ນຢູ່ບ້ານ ບາງຄຸ່ງ ມີ 18% ແລະ ສູງສຸດແມ່ນຢູ່ບ້ານນາໜີ້ເໜືອ 24.1% . ສ່ວນການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງໝາກລັ້ນຈີ້ໃນແຕ່ລະບ້ານແມ່ນບໍ່ແຕກຕ່າງກັນຄື: ຢູ່ບ້ານປາງທອງ ມີລາວສູງສະເລ່ຍສູງສຸດ 62.53 ຊມ, ບ້ານປາງຄຸ່ງ 57.96 ຊມ ແລະ ບ້ານນາໜີ້ເໜືອ 56.57 ຊມ. ອັດຕາການຕາຍຂອງໄມ້ໃຫ້ໝາກທີ່ປຸກໃນ 3 ບ້ານ ແມ່ນມີຄ່າສະເລ່ຍ 3.2% , ຈຳນວນເບີຍໄມ້ທີ່ຕາຍໜີ້ອຍຫີ້ສຸດແມ່ນຢູ່ບ້ານ ບາງຄຸ່ງ ມີ 2% ແລະ ສູງສຸດແມ່ນຢູ່ບ້ານ ນາໜີ້ເໜືອ 6.7% . ສ່ວນຜົນຜະລິດຂອງໝາກເດືອຍໃນແຕ່ລະບ້ານກໍໃຫ້ຜົນຜະລິດແຕກຕ່າງກັນ, ບ້ານທີ່ໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງແມ່ນຢູ່ບ້ານປາງທອງມີຜົນຜະລິດສະເລ່ຍ $3,278$ ກລ/ຮຕ, ສ່ວນຢູ່ບ້ານນາໜີ້ເໜືອແມ່ນມີຜົນຜະລິດໜີ້ອຍກວ່າຫຼຸດຄືມີຜົນຜະລິດສະເລ່ຍ $1,796$ ກລ/ຮຕ. ລາຍຮັບຂອງຊາວກະສິກອນຈາກການປຸກຢາງພະລາປະສົມປະສານກັບໄມ້ໃຫ້ໝາກ ແລະ ພຶດໝູນວຽນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຕິດລົບ. ນັ້ນກໍເນື່ອງຈາກວ່າຕົ້ນທຶນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດຊື່ເບີຍຢາງພາລາ ແລະ ໄມ້ໃຫ້ໝາກ ຂີ້ງລາຍຮັບສ່ວນໃຫຍ່ສາມາດຕອບສະໜອງໃຫ້ໄດ້ຫຼັງຈາກປຸກໄດ້ 7-8 ປີ.

I. ພາກສະໜີ

ການນຳເອົາເຕັກນິກລະບົບກະສິກຳ ແລະ ບໍ່ໄມ້ໂດຍການປຸກຢາງພາລາແບບປະສົມປະສາມເຂົ້າໄປທີດສອບຢູ່ ເມືອງນາໝັ້ນ ແຂວງອຸດົມໄຊ ເປັນວິທີທາງອອກນິ້ງທີ່ຈະຂ່ວຍໃຫ້ຊາວກະສິກອນໄດ້ມີການໃຊ້ທີ່ດິນທຳການຜະລິດແບບຄົງທີ່ ພົມທັງເປັນການຊ່ວຍສ້າງລາຍຮັບເພີ້ມໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນເຮັດໃຫ້ຊາວກະສິກອນມີຊີວິດການເປັນຢູ່ອຸດົມສົມບູນ. ຜ່ານມາການປຸກຢາງພາລາແມ່ນບໍ່ຄອຍຈະມີ, ແຕ່ໃນໄລຍະ 2-3 ປີ ມານີ້ໄດ້ມີພາກສ່ວນລັດ ແລະ ເອກະຊົນຈຳນວນນີ້ໄດ້ນຳເອົາເບີ່ຍຢາງພາລານຳມາປຸກໂດຍສະເພາະແມ່ນ ນຳມາປຸກຢູ່ທາງພາກເໜືອຂອງລາວເຊັ່ນ: ແຂວງຫຼວງນົ້າທ້າ ແລະ ແຂວງອຸດົມໄຊ ກ່າວເຫັນວ່າມີການຈະເລີນເຕີບໄດ້ຕີ ແລະ ປະຊາຊົນສ່ວນໃຫຍ່ໃນເຂດພາເໜືອເຊັ່ນແຂວງອຸດົມໄຊ ໂດຍສະເພາະເຂດເມືອງນິ້ນແມ່ນມີຄວາມສົນໃຈຫລາຍແຕ່ບໍ່ສາມາດຮູ້ໄດ້ຜົນຜະລິດຂອງຢາງພາລາເຖິ່ງທີ່ຄວນ. ເພື່ອເປັນການສ້າງລາຍຮັບເພີ້ມໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈໃນການປຸກຢາງພາລາໃນໄລຍະຕົ້ນຂອງການປຸກຢາງພາລາ ທາງໂຄງການຄົ້ນຄວ້າລະບົບການຜະລິດກະສິກຳແບບປະສົມປະສານເຂດພູດອຍຈຶ່ງໄດ້ນຳເອົາຮູບ ແບບ ຫຼື ເຕັກນິກວິທີ່ ການປຸກຢາງພາລາປະສົມປະສານກັບໄມ້ໃຫ້ໝາກ(ລັ້ນຈີ້) ແລະ ພິດໄລຍະສັ້ນ.

II. ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສາຄົ່ນຄ້ວາ

ພໍ່ອເປັນການປຸກຢາງພາລາລົງທະບຽນຕາມຮູບແບບຂອງຊາວກະສິກອນເອງ, ຂຶ່ງໃນນີ້ການທິດລອງຂອງເຊົາແມ່ນໄດ້ເນັ້ນໄສ :

- ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຢາງພາລາ ແລະ ໄມ້ໃຫ້ໝາກ(ລັ້ນຈີ້)
- ລາຍຮັບຂອງຊາວກະສິກອນໃນຊ່ວງໄລຍະຕົ້ນຂອງການປຸກຢາງພາລາ
- ການຍອມຮັບຂອງຊາວກະສິກອນກ່ຽວກັບການປຸກຢາງພາລາປະສົມປະສານກັບໄມ້ໃຫ້ໝາກ (ລັ້ນຈີ້) ແລະ ພິດໄລຍະສັ້ນໃນພື້ນທີ່ດິນຄ້ອຍຊັ້ນ

III. ອຸປະກອນແລະວິທີການ

ການທິດລອງແມ່ນໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ບ້ານປາງຄູ່, ປາງທອງ ແລະ ນາ້ມ້ຳເໜືອ ເມືອງນາໝັ້ນ ແຂວງອຸດົມໄຊ ເຊິ່ງລວມມີຊາວກະສິກອນເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ 15 ຄອບຄົວ, ໃນນີ້ມີຊົນເຜົ່ານີ້ 12 ຄອບຄົວ ແລະ ຊົນເຜົ່າໄທດໍາ ບ້ານນາໝັ້ນເໜືອ 3 ຄອບຄົວ. ການທິດລອງ ນີ້ຈະໃຊ້ເວລາທັງໝົດ 7 ປີ. ແຕ່ໃນການຂຽນບົດລາຍງານໃນຕັ້ງນີ້ແມ່ນໄດ້ສໍາເລັດການທິດລອງໃນໄລຍະ 1 ປີເທົ່ານັ້ນ. ການທິດລອງນີ້ແມ່ນມີ 2 ສິ່ງທິດລອງທີ່ 1 ແມ່ນ T0 ເປັນການປຸກຢາງພາລາປະສົມກັບໝາກ ເຕັກນິກວິທີ່ ແລະ ພິດໝູນວຽນ (ໝາກເດືອຍ). ແນວໜັນທີ່ນຳມາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນແຕ່ລະຄອບຄົວ (ຊັ້ນ) ແມ່ນມີ ເບີ່ຍຢາງພາລາ 255 ເບີ່ຍ, ຕົ້ນໝາກລັ້ນຈີ້ 25 ເບີ່ຍ ແລະ ແກ່ນໝາກເດືອຍ 26 ກິໂລ. ການປຸກຢາງພາລາແມ່ນປຸກເປັນແຖວສະລັບກັບແຖວຂອງໄມ້ໃຫ້ໝາກໄປຕາມເສັ້ນລະດັບ

ຂອງຄວາມຄ້ອຍຊັ້ນໄດ້ຍືນດີໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງຕົ້ນໃນແຖວແມ່ນ 2.50 ມ. ແລະ ໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງແຖວແມ່ນ 8 ມ. ສ່ວນໄລຍະຫ່າງຂອງຕົ້ນໝາກລັ້ນຈີ່ໃນແຖວແມ່ນ 8 ແມັດ, ແລະ ໄລຍະຫ່າງຂອງພິດໝູນວຽນ (ໝາກເດືອຍ) ແມ່ນມີໄລຍະຫ່າງປະມານ 75×75 ຊມ.

ການເກັບຂໍ້ມູນແມ່ນໄດ້ວັດແທກເອົາລວງສູງ, ວັດອອບ ແລະ ຂຶ້ງພຸ່ມຂອງຢາງພາລາ ແລະ ໄມໃຫ້ໝາກ ພົມອັດຕາການຕາຍ, ຂຶ້ງໄດ້ເກັບພຽງຄັ້ງງວ່າງຈາກບູກໄດ້ 3 ເດືອນ ສ່ວນຜົນຜະລິດຂອງພິດໄຮ່ (ໝາກເດືອຍ) ແມ່ນໄດ້ເກັບເອົາໃນດອນເກັບຂໍ້ມູນທີ່ມີຂະໜາດ 3×3 ມ. ໃນແຕ່ລະສິ່ງທີດລອງຂອງແຕ່ລະຄອບຄົວແມ່ນມີ 3 ດອນ ແລະ ໄດ້ເກັບເອົາໃນເວລາເກັບກ່ຽວຜົນຜະລິດໄດ້ມີການຄົດໄລ່ເປັນ ກລ/ຮຕ.

ຂໍ້ມູນຫາງດ້ານເສດຖະກິດສັງຄົມແມ່ນໄດ້ຈາກການສຳພາດໃນແຕ່ລະຄອບຄົວທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການທິດລອງເຊິ່ງໄດ້ເນັ້ນໝັກເຖິງແນວພັນທຶນທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄ້ວາທິດລອງ ແລະ ຫາງດ້ານແຮງງານ, ສ່ວນການຍອມຮັບຂອງຊາວກະສິກອນແມ່ນໄດ້ຈາກການສຳພາດຄອບຄົວທີ່ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການທິດລອງໂດຍການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມີໃນການປະເມີນຜົນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ (PM&E) ເຊັ່ນ: SWOT, PTA ແລະ ຕາຕະລາງການນຳໃຊ້ວັດຖຸແນວພັນຂອງຊາວກະສິກອນເຂົ້າໃນການຜະລິດ. ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາແມ່ນໄດ້ວິເຄາະໄດ້ໂປ່ແກມ Microsoft Excel ແລະ Program SAS.

ແຜນວາດການວາງແລວບູກ

* * * * *	*	*	*	*	*	*	*
.....
Ω	Ω	Ω	Ω
.....
* * * * *	*	*	*	*	*	*	*
.....
Ω	Ω	Ω	Ω
.....

ໝາຍເຫດ : ໝາກເດືອຍ ໄລຍະບູກແມ່ນ 0.75 ມ
 ຕົ້ນຢາງພາລາ * * ໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງຕົ້ນ 2.50 ມ
 ຕົ້ນໝາກລັ້ນຈີ່ Ω ໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງຕົ້ນ 8 ມ

IV. ຜົນໄດ້ຮັບ

4.1 ສະຖານທີ່ຂອງການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາໃນເັັງນີ້: ການທິດລອງ ແມ່ນຢູ່ບ້ານປາງດູ່, ບ້ານນານາຫຼີ້ນໍ້າ ແລະ ບ້ານປາງຫອງ ເມືອງນານໍ້າ ແຂວງຊຸດິມໄຊ, ສະພາບພື້ນທີ່ເປັນພູ ແລະ ມີຄວາມຄ້ອຍຊັ້ນສູງ, ດິນສ່ວນໃຫຍ່ຈະເປັນດິນໝຽງ ແລະ ຂອນຂ້າງເປັນກົດເລັກໜ້ອຍ, ຂຶ້ງຄ່າ pH ຂອງດິນໃນແຕ່ລະຊັ້ນຂອງແຕ່ລະຄອບຄົວໃນແຕ່ລະບ້ານແມ່ນບໍ່ມີອັນແຕກຕ່າງກັນຄື: ດິນຊັ້ນທີ່ 1 ມີຄ່າ

pH ແຕ່ 5.16-4.66, ຫຼັນທີ 2 ມີຄ່າ pH ແຕ່ 5.06-4.58 ແລະ ຫຼັນທີ 3 ມີຄ່າ pH ແຕ່ 5.29-4.39 ເມື່ອຄວາມເລີກຂອງດິນຍິ່ງເລີກ ລົງໄປຄ່າ pH ຂອງດິນ ກໍ່ຄ່ອຍໆລຸດລົງເຊັ່ນດຽວກັນກັບການປະກອບສ້າງຂອງຊາກອິນຊີວັດຖຸ, ຫາດນິຕີ, ພິດສະໜັງ ແລະ ຫາດກາລີ ໃນດິນ ຫຼຶ່ມັນຈະຄ່ອຍໆລົດປະລົມານັ້ນຈຸລົງໄປຕາມຄວາມເລີກຂອງຫຼັນດິນ.

ຕາຕະລາງ 1: ຕາຕະລາງສະແດງຄ່າ pH ແລະການປະກອບມີຫາດອິນຊີວັດຖຸ ແລະ ສາມເຄີມ ຂອງ ດິນໃນແຕ່ລະບັນ

ບັນນຸມ	ຫຼັນດິນໃນແຕ່ລະສົ່ງທີ່ດອງ	ຄວາມເລີກໃນແຕ່ລະຫຼັນ (cm)	ຄ່າຄວາມເຢັນ	% ຂອງອິນຊີວັດຖຸ	% ຫາດອາຊີດ	ຫາດຟິດໝໍ່ PPm	ຫາດໂປຕາໝູມ g/100g	ຄວາມໜັນຂອງດິນ	ຊະນິດຂອງດິນ
ປະກອງ ປະກອງ	T0 1	0-18	5.04	3.94	0.29	4.12	11.13	1.28	ດິນໝູວ
	T0 2	18-35	4.58	2.56	0.24	1.6	6.53	1.07	ດິນໝູວ
	T0 3	35-50	4.41	2.01	0.2	1.08	3.6	1.12	ດິນໝູວ
	T1 1	0-18	4.66	4.41	0.3	6.63	12.93	1.04	ດິນໝູວ
	T1 2	18-35	4.62	3.11	0.26	1.75	7.2	0.86	ດິນໝູວ
	T1 3	35-50	4.39	2.31	0.21	1.28	3.6	1.04	ດິນໝູວ
ປະກອງ ປະກອງ	T0 1	0 - 14	5.3	4.5	0.35	3.56	21.33	0.56	ດິນໝູວ
	T0 2	14-36	5.06	2.6	0.33	1.43	7.6	0.45	ດິນໝູວ
	T0 3	36-50	5.29	1.94	0.25	0.67	5.33	0.59	ດິນໝູວ
	T1 1	0-12	5.16	4.48	0.38	3.61	15.53	0.56	ດິນໝູວ
	T1 2	12-34	4.99	2.57	0.3	1.48	8.47	0.51	ດິນໝູວ
	T1 3	34-50	5.09	1.77	0.23	0.68	5.93	0.62	ດິນໝູວ
ປະກອງ ປະກອງ	T0 1	0-14	4.89	4.99	0.35	8.9	28.13	1.05	ດິນໝູວ
	T0 2	14-38	4.72	2.39	0.22	1.93	15.47	1.15	ດິນໝູວ
	T0 3	38-50	4.79	2.03	0.44	0.88	11.13	1.19	ດິນໝູວ
	T1 1	0-15	5.02	4.29	0.33	10.34	30.27	1.01	ດິນໝູວ
	T1 2	15-38	4.73	2.39	0.25	1.95	14.73	1.09	ດິນໝູວ
	T1 3	38-50	4.8	1.85	0.22	1.24	10	1.19	ດິນໝູວ

ຊາວກະສິກອນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມີຖານະປານກາງ ປະມານ 80% ແລະ ຖານະຫຼຸກຈົນ ແມ່ນ 20%, ການທີ່ດອງໃນກິດຈະກຳນີ້ແມ່ນມີຫຼາຍເພດຍິ່ງ ແລະ ເພດຊາຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮ່ວມກັນໂດຍສະເພາະ ສຳລັບການນຳໃຊ້ແຮງງານແມ່ນປະສົມປະສານສົມທີບກັນການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືເຂົ້າໃນການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມີ ຈິກ, ພ້າ, ຂ້ວານ, ແວກ, ຂວານ ແລະ ສູມ ສຳລັບການປຸກໝາກ ເດືອຍແມ່ນປຸກແບບຊາວກະສິກອນ.

4.2. ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຕົ້ນຢາງພາລາ ແລະ ໄມໃຫ້ໝາກ: ອົງຕາມຂໍ້ມູນຫຼັງຈາກປຸກໄດ້ 3 ເດືອນ ເຫັນວ່າຕົ້ນຢາງພາລາ ແລະ ໄມໃຫ້ໝາກ ມີການຈະເລີນເຕີບໂຕດັ່ງນີ້:

4.2.1 ລາງສູງຂອງຢ່າງພາລາ: ຫຼັງຈາກບຸກໄດ້ 3 ເດືອນຕົ້ນຢ່າງພາລາທີ່ປຸກພາຍໃນ 3 ບ້ານແມ່ນມີ

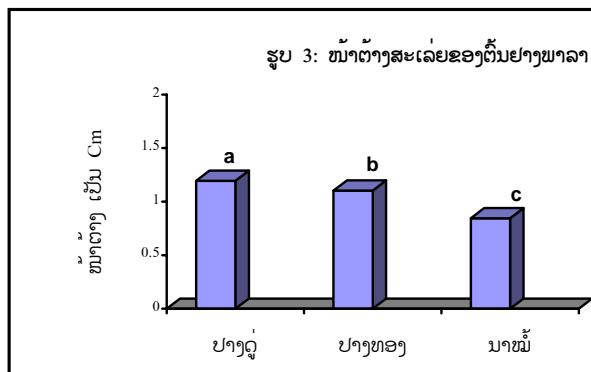
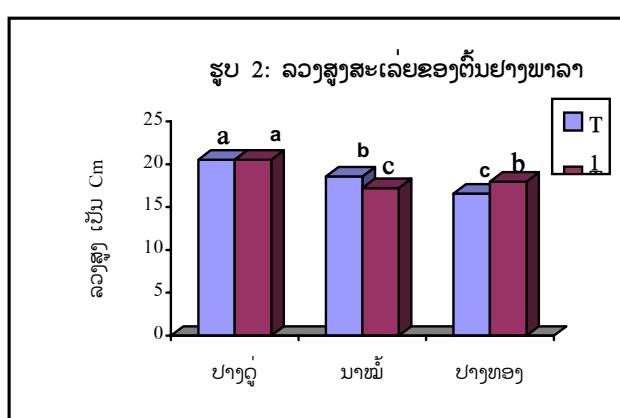
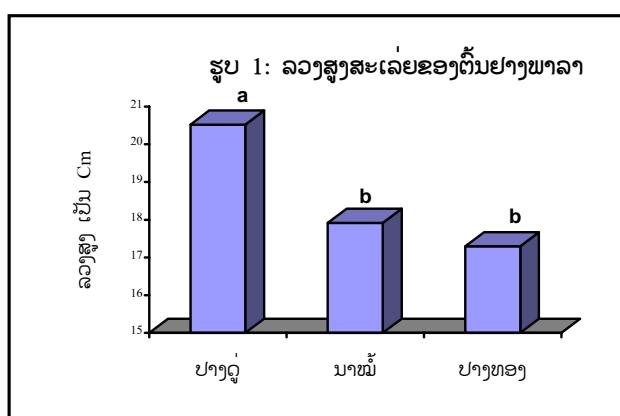
ລາງສູງສະເລ່ຍ 18.7 ຊມ, ເມື່ອປົງບໍ່ຫຼັບ
ໃນແຕ່ລະບ້ານລາງສູງແມ່ນມີຄວາມແຕກ
ຕ່າງກັນສຳລັບຢ່າງພາລາທີ່ມີການຈະເລີນ
ເຕີບໂຕດີທີ່ສຸດແມ່ນຢູ່ບ້ານປາງດຸ່ມີລວງ
ສູງສະເລ່ຍ 20.52 ຊມ, ສ່ວນຢູ່ບ້ານນາໜັ້ນ
ເໜີອ ແລະ ບ້ານປາງທອງແມ່ນມີການຈະ
ເລີນເຕີບໂຕຂຶ້ນຂ້າງຊ້າຄືມີ ລາງສູງສະ
ເລ່ຍ 17.9 ຊມ ແລະ 17.3 ຊມ.

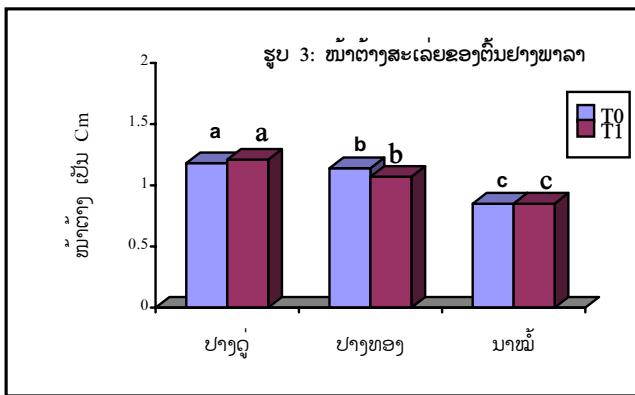
ສຳລັບລາງສູງຂອງຢ່າງພາລາທີ່ປຸກ
ໃນແຕ່ລະສິ່ງທີ່ດີລອງຂອງທັງ 2 ບ້ານ ແມ່ນບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຄື: T0 ມີລວງສູງສະເລ່ຍ
18.75 ຊມ ແລະ T1 ແມ່ນມີລວງສູງສະເລ່ຍ 18.55 ຊມ. ແຕ່ລາງສູງຂອງຢ່າງພາລາໃນແຕ່ລະ
ສິ່ງທີ່ດີລອງຂອງແຕ່ລະບ້ານແມ່ນມີຄວາມ
ແຕກຕ່າງກັນຄື: T0 ຢູ່ບ້ານປາງດຸ່ມີ
ຄວາມສູງສະເລ່ຍ 20.52 ຊມ, ບ້ານປາງ
ທອງ 17.97 ຊມ ແລະ ບ້ານນາໜັ້ນເໜີອ
ແມ່ນ 17.23 ຊມ. ສ່ວນ T1 ຢູ່ບ້ານປາງ
ດຸ່ມີຄວາມສູງສະເລ່ຍ 20.53 ຊມ,
ບ້ານປາງທອງແມ່ນ 16.58 ແລະ ບ້ານ
ນາໜັ້ນເໜີອແມ່ນ 18.59 ຊມ. ອັດຕາ

ການຕາຍຂອງຢ່າງພາລາ ພາຍໃນ 3
ບ້ານ ແມ່ນ ມີຄ່າສະເລ່ຍ 19.9% ຂຶ້ງໃນ ນັ້ຈຳນວນເບີ່ມທີ່ຕາຍໜັ້ນອຍທີ່ສຸດ ແມ່ນຢູ່ບ້ານ ປາງດຸ່ມ
ມີ 18% ແລະ ສູງສຸດແມ່ນຢູ່ບ້ານນາໜັ້ນເໜີອ 24.1%.

4.2.2 ນັ້ມຕ້າງຂອງຢ່າງພາລາ: ຫຼັງຈາກບຸກໄດ້ 3 ເດືອນຕົ້ນຢ່າງພາລາທີ່ປຸກພາຍໃນ 3 ບ້ານມີ

ນັ້ມຕ້າງສະເລ່ຍ 1.1 ຊມ, ເມື່ອປົງບໍ່
ຫຼັບໃນແຕ່ລະບ້ານນັ້ມຕ້າງຂອງຢ່າງ
ພາລາແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນສຳ
ລັບຢ່າງພາລາທີ່ມີນັ້ມຕ້າງໃຫຍ່ສຸດຢູ່
ບ້ານປາງດຸ່ມ ຂຶ້ງມີນັ້ມຕ້າງສະເລ່ຍ 1.2
ຊມ, ສ່ວນຢູ່ບ້ານປາງທອງແມ່ນ 1.1
ຊມ ແລະ ບ້ານນາໜັ້ນເໜີອແມ່ນມີຂະ
ໝາດນັ້ມຕ້າງໜັ້ນອຍກວ່າໜູ່ຄືມີນັ້ມຕ້າງ

ສະເລ່ຍ 0.8 ຊມ. ສຳລັບໃນແຕ່ລະສິ່ງທີ່ດີລອງຂະໜາດໜ້າຕ້າງຂອງຢາງພາລາແມ່ນບໍ່ແຕກຕ່າງ ກັນຄື: ໃນ T0 ມີໜ້າຕ້າງ ສະເລ່ຍ 1.09 ຊມ ແລະ T1 ແມ່ນ 1.07 ຊມ. ແຕ່ເມືອປູບຫຼາບໃນແຕ່ລະສິ່ງທີ່ດີລອງຂອງແຕ່ລະບ້ານຂະໜາດໜ້າຕ້າງຂອງຢາງພາລາແມ່ນແຕກຕ່າງກັນຄື: T0 ຢູ່ບ້ານປາງດຸ ແມ່ນ

1.18 ຊມ, ຢູ່ບ້ານປາງທອງ ແມ່ນ 1.14 ແລະ ຢູ່ບ້ານນາໜັ້ນເໜືອ ແມ່ນ 0.85 ຊມ. ສ່ວນ T1 ຢູ່ບ້ານປາງດຸແມ່ນ 1.21, ຢູ່ບ້ານປາງທອງ ແມ່ນ 1.07 ແລະ ຢູ່ບ້ານນາໜັ້ນເໜືອແມ່ນ 0.85 ຊມ.

4.2.3 ລວງສູງຂອງໄມ້ໃຫ້ໝາກ (ໝາກລັ້ນຈີ): ຫຼັງຈາກປູກໄດ້ 3 ເດືອນ, ໄມ້ໃຫ້ໝາກທີ່ປຸກພາຍໃນ 3 ບ້ານແມ່ນມີລວງສູງສະເລ່ຍບໍ່ແຕກຕ່າງກັນ ຂຶ້ງມີລວງສູງສະເລ່ຍ 59.5 ຊມ, ຄືຢູ່ບ້ານປາງທອງແມ່ນມີລວງສູງສະເລ່ຍສູງສຸດ 62.4 ຊມ, ສ່ວນຢູ່ບ້ານປາງທອງແມ່ນມີລວງສູງສະເລ່ຍປານກາງຄື 57.96 ຊມ ແລະ ບ້ານນາໜັ້ນເໜືອແມ່ນມີລວງສູງສະເລ່ຍຕໍ່ສຸດແມ່ນ 56.6 ຊມ. ແຕ່ເມື່ອມາປູບຫຼາບໃນແຕ່ລະຄອບຄົວພາຍໃນ 3 ບ້ານແລ້ວເຫັນວ່າໄມ້ໃຫ້ໝາກຂອງ ຫ້ວວໜ້ານາງ ບ້ານນັ້ນບໍ່ແມ່ນມີລວງສູງສະເລ່ຍສູງສຸດຄື 70.5 ຊມ, ແລະ ຄອບຄົວທີ່ມີລວງສູງສະເລ່ຍຕໍ່ສຸດແມ່ນ 39.8 ຊມ ຂຶ້ງແມ່ນຂອງຫ້າວຮັກນອຍຢູ່ບ້ານນາໜັ້ນເໜືອ

4.2.4 ໜ້າຕ້າງຕົ້ນໝາກລັ້ນຈີ: ຫຼັງຈາກປູກໄດ້ 3 ເດືອນ, ໄມ້ໃຫ້ໝາກທີ່ປຸກພາຍໃນ 3 ບ້ານແມ່ນມີໜ້າຕ້າງສະເລ່ຍບໍ່ແຕກຕ່າງກັນ ຂຶ້ງມີລວງສູງສະເລ່ຍ 2.98 ຊມ, ຄືຢູ່ບ້ານປາງທອງແມ່ນມີໜ້າຕ້າງສະເລ່ຍສູງສຸດ 3.07 ຊມ, ສ່ວນຢູ່ບ້ານນາໜັ້ນເໜືອແມ່ນມີໜ້າຕ້າງສະເລ່ຍປານກາງຄື 3.02 ຊມ ແລະ ບ້ານປາງດຸແມ່ນມີໜ້າຕ້າງສະເລ່ຍຕໍ່ສຸດແມ່ນ 2.88 ຊມ. ແຕ່ເມື່ອມາປູບຫຼາບໃນແຕ່ລະຄອບຄົວພາຍໃນ 3 ບ້ານແລ້ວເຫັນວ່າໄມ້ໃຫ້ໝາກຂອງ ຫ້ວວໜ້ານາງ ບ້ານນັ້ນບໍ່ແມ່ນມີໜ້າຕ້າງສະເລ່ຍສູງສຸດຄື 3.6 ຊມ, ແລະ ຄອບຄົວທີ່ມີໜ້າຕ້າງສະເລ່ຍຕໍ່ສຸດແມ່ນ 2.5 ຊມ ຂຶ້ງແມ່ນຂອງຫ້າວຈົງບໍ່ຢູ່ບ້ານປາງດຸ

4.2.5 ອັດຕາການຕາຍຂອງເບີ້ຍຢາງພາລາ ແລະ ໄມ້ໃຫ້ໝາກ (ໝາກລັ້ນຈີ): ຕາມການສຳຫຼວດເປີເຊັນການຕາຍຂອງເບີ້ຍຢາງພາລາ ທີ່ປຸກໃນແຕ່ລະຄອບຄົວຂອງແຕ່ລະບ້ານ ຫໍ້ເຂົ້າຮ່ວມການທິດລອງເຫັນວ່າຢູ່ບ້ານນາໜັ້ນເໜືອມີອັດຕາການຕາຍຫຼາຍກວ່າໜີ່ 24.1%, ສ່ວນຢູ່ບ້ານປາງທອງມີອັດຕາການຕາຍເຖິງ 19.41 %, ແລະ ຢູ່ບ້ານປາງດຸມີອັດຕາການຕາຍຕໍ່ສຸດແມ່ນ 18%. ສ່ວນອັດຕາການຕາຍຂອງໄມ້ໃຫ້ໝາກແມ່ນຢູ່ບ້ານນາໜັ້ນເໜືອມີອັດຕາການຕາຍຫຼາຍກວ່າໜີ່ 6.7%, ສ່ວນຢູ່ບ້ານປາງທອງມີອັດຕາການຕາຍເຖິງ 2.7 %, ແລະ ຢູ່ບ້ານປາງດຸມີອັດຕາການຕາຍຕໍ່ສຸດແມ່ນ 2%.

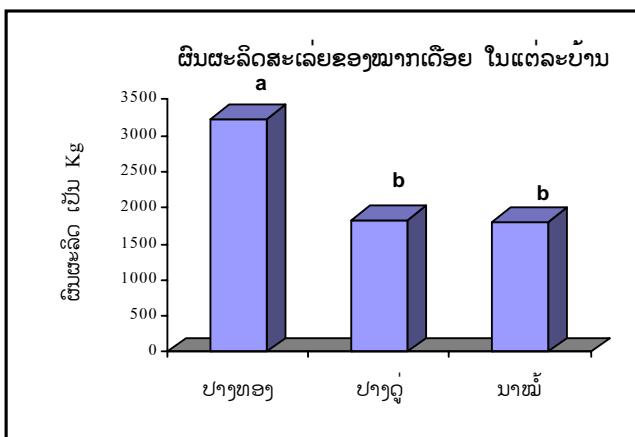
ສາຍເຫດການຕາຍຂອງຕົ້ນຢາງພາລາ ແລະ ໄມ້ໃຫ້ໝາກແມ່ນເນື້ອງມາຈາກສະພາບດິນຟ້ອາກາດ ແຫ້ງແລ້ງ, ບຸກບໍ່ຖືກກັບລະດູການບຸກ ແລະ ມີສັດຜູ້ພິດທຳລາຍເຊັ່ນ: ຕັກແຕນກັດໃປ, ລຳຕົ້ນ ແລະ ຮາກ. ນອກຈາກນັ້ນເບີ່ຍໄມ້ທີ່ນຳມາບຸກແມ່ນຢັ້ງອ້ອຍ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຂະໜາດມາດຖານ.

ຕາຕະລາງ 10: ເປີເຊັ້ນການຕາຍຂອງຢ່າງພາລາ ແລະ ໄມມີໃຫ້ໝາກຂອງ 3 ບ້ານ

ບ້ານ	ຢາງພະລາ			ໄມ້ໃຫ້ໝາກ		
	ຈຳນວນປຸກ	ຈຳນວນຕາຍ	% ການຕາຍ	ຈຳນວນປຸກ	ຈຳນວນຕາຍ	% ການຕາຍ
ປາງທອງ	1530	297	19.412	150	4	2.7
ປາງດູ່	1530	280	18	150	3	2
ນາໝຶ້ເໜີອ	765	184	24.1	75	5	6.7
ລວມ	3825	761		375	12	
Mean	1275	253.7	19.9	125	4	3.2
Rang	765-1530	184-297	18-24.1	75-150	3-5	2-6.7

4.3.2 ຜົນຜະລິດຂອງໝາກເດືອຍ:

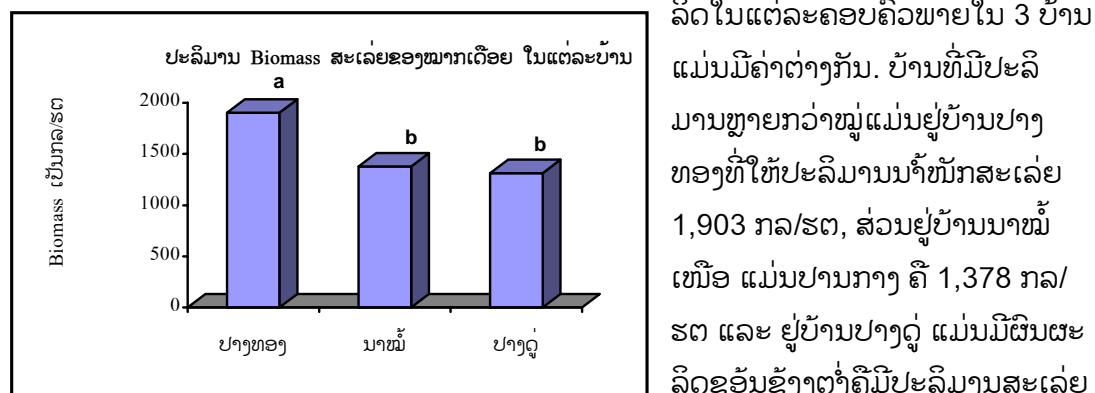
សំគាល់ជិនដែលខ្សោយការត្រួយពីប្បភពតាមខែវាំងខ្សោយ
យោងរាល់ និង ម៉ោងទីម្នាក់រាយក្រារ នៃក្រុងក្រោម និង ក្នុងក្រោម

ប៉ានមេង ឲ្យជិនធមេនិតស្តុសម្រាប់
2,398 រោល/គត ម៉ែនប្បុបញ្ជាការ ឲ្យជិន
ជិនធមេនិត និង ពេលប៉ានមេង មិត្តភក
ពេកព័ត៌មាន តិច ឲ្យប៉ានបានបានទាំងអស់
ជិនធមេនិត និង ធមេនិត សំរាប់ប៉ានបានបាន
សម្រាប់ 3,278 រោល/គត សំរាប់ប៉ានបានបាន
តុ ឲ្យមេង ឲ្យជិនធមេនិត ជិនធមេនិត 1,819
រោល/គត និង ឲ្យប៉ានបានបាន មិនបានបាន

ໃຫ້ຜົນຜະລິດຕໍ່ຄື 1,796 ກລ/ຮຕ. ເມື່ອປົງບ ຫຼາບໃນແຕ່ລະສິ້ງທີ່ດລອງພາຍໃນ 3 ບ້ານ ການໃຫ້ຜົນຜະລິດຂອງໝາກເດືອຍແມ່ນບໍ່ມີຄ່າແຕກຕ່າງກັນຄື: T0 ຢູ່ບ້ານປາງທອງແມ່ນໃຫ້ຜົນຜະລິດສະເລ່ຍ 3,417 ກລ/ຮຕ. ຢູ່ບ້ານນາໜັ້ນເໜືອແມ່ນ 2,130 ກລ/ຮຕ ແລະ ຢູ່ບ້ານປາງດຸ່ງແມ່ນ 2,037 ກລ/ຮຕ. ສ່ວນ T1 ຢູ່ບ້ານປາງທອງ ແມ່ນ 3,139 ກລ/ຮຕ. ຢູ່ບ້ານປາງດຸ່ງແມ່ນ 1,602 ກລ/ຮຕ ແລະ ຢູ່ບ້ານນາໜັ້ນເໜືອ ແມ່ນ 1,463 ກລ/ຮຕ. ເມື່ອມາປູງຫຼາບໃນແຕ່ລະຄອບຄົວພາຍໃນ 3 ບ້ານແລ້ວເຫັນວ່າມີຕ່າງກັນຄື: ຄອບຄົວຄົວທີ່ມີຜົນຜະລິດໝາຍກວ່າໜຸ່ມແມ່ນຂອງທ້າວສີແພງຢູ່ບ້ານປາງທອງ 4,056 ກລ/ຮຕ. ສ່ວນຄອບປົວຫ້າງນຳເມັງບ້ານປາງດຸ່ງແມ່ນໄດ້ໜັ້ອຍກວ່າໜຸ່ມຄື 1,083 ກລ/ຮຕ.

4. ປະລິມານ Biomass ຂອງຕົ້ນໝາກເດືອຍ:

ເລີຍ 1,313 ກລ/ຮຕ. ເມື່ອປູງທຸກໃນແຕ່ລະສົ່ງທີ່ລວງພາຍໃນ 3 ບ້ານ ການໃຫ້ຜົນຜະລິດ Biomass ຂອງໝາກເດືອຍແມ່ນມີຄ່າຕ່າງກັນຄື: T0 ຢູ່ບ້ານປາງທອງແມ່ນໃຫ້ຜົນຜະລິດສະເລ່ຍ 1,844 ກລ/ຮຕ, ຢູ່ບ້ານປາງຊຸ່ງ ແມ່ນ 1,511 ກລ/ຮຕ ແລະ ຢູ່ບ້ານນາໝັ້ນເໜືອ ແມ່ນ 1,489 ກລ/ຮຕ. ສ່ວນ T1 ຢູ່ບ້ານປາງທອງ ແມ່ນ 1,963 ກລ/ຮຕ. ຢູ່ບ້ານນາໝັ້ນເໜືອ ແມ່ນ 1,266 ກລ/ຮຕ ແລະ ຢູ່ບ້ານປາງຊຸ່ງ ແມ່ນ 1,115 ກລ/ຮຕ. ເມື່ອມາປູງທຸກໃນແຕ່ລະຄອບຄົວພາຍໃນ 3 ບ້ານແລ້ວເຫັນວ່າມີຕ່າງກັນຄື: ຄອບຄົວຄົວທີ່ມີຜົນຜະລິດໝາຍກວ່າໜຸ່ມີແມ່ນຂອງ ຫ້າວເຢຍເນັງ ຢູ່ບ້ານປາງທອງ 2,230 ກລ/ຮຕ, ສ່ວນຄອບຄົວຫ້າວນຳເນັງບ້ານປາງຊຸ່ງ ແມ່ນໄດ້ໜ້ອຍກວ່າໜຸ່ມີ 722 ກລ/ຮຕ.

- ການປູງທຸກວິເຄາະຈຸດດີ ຈຸດອ່ອນ ໂອກາດ ແນວໂນມ ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ**

ບັດໃຈ	ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງຊາວກະສິກອນ T0	ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຫາງຕັ້ນວິຊາການ T1
ຈຸດດີ	-ເສຍຫ້າຍເທື່ອນີ້ໄດ້ພິດ 2 ຊະນິດ -ໝາກເດືອຍໄດ້ຂາຍແຕ່ລະປີໄດ້ຢາງພາລາ -ດີໃຈທີ່ໄດ້ໝາກເດືອຍແລະຢາງພາລາ ໝາຍປີຈະໄດ້ຂາຍ,ເສຍຫ້າຍຈ່າຍຍັນ ເປັນປ່າແກ່	-ໝາກເດືອຍຈະໄດ້ຂາຍເສຍຫ້າຍເທື່ອນີ້ໄດ້ພິດ 3 ຊະນິດ -ດີນບ່ອນນີ້ປຸກໄດ້ພິດ 3 ຊະນິດ, ເສຍຫ້າຍ ດີໃຈຍ້ອນເຫັນພິດ 3 ຢ່າງ -ດີໃຈໄດ້ຢາງພາລາ,ໄມ້ໃຫ້ໝາກ,ໝາກເດືອຍ ເປັນຂອງຕົນເອງ
ຈຸດອ່ອນ	-ຢາງພາລາປຸກກາຍລະດູການ,ການນຳສົ່ງແນວພັນຊັກຊັ້ນທັນລະດູການປຸກ -ຢາງພາລາຕົ້ນນອຍປວກກັດ,ໝູ້ຄວດ ກົນໝາກເດືອຍ,ເສຍຫ້າຍໝາຍຄັ້ງ -ໝາກເດືອຍຮື່ມຢາງພາລາ,ເວັບໝາກ ເດືອຍແລ້ວປະຕິບັດຢາງພາລາ,ປະຕິນເບິ່ງ ຫ້ວາງ,ເສຍຫ້າຍໄດ້ຢາງດູວ	-ໄມ້ໃຫ້ໝາກປຸກຫ່າງ,ຢາງພາລາປຸກຕາຍ, ໝາກເດືອຍປຸກບໍ່ອກມີໝູ້ຄວດກົນແກ່ນ -ປວກ,ກັດຮາກ,ລຳຕົ້ນ,ຢາງພາລາຕົກແຕກ ໃບໄມ້ໃຫ້ໝາກ -ຢາງພາລາອາຍຸຍ້ອນບໍ່ທຶກໃຈໄມ້ໃຫ້ໝາກ ປຸກຫ່າງ
ໄອກາດ	-ຕໍ່ໝາຈະໄດ້ຂາຍຢາງພາລາແລະໝາກ	-ໄດ້ກົນໄມ້ໃຫ້ໝາກ,ໝາກເດືອຍໄວ້ຮັດແນວ

	ເດືອຍດິນເປັນຂອງຕົນເອງ. -ພື້ນທີ່ຕົນເອງບຸກ,ມີຕະຫຼາດຮັບຂຶ້ນ,ຂື້ນ ສະດວກ	ແລະຂາຍຢ່າງພາລາຂາຍ -ໄດ້ກົນໃຫ້ໝາກແລະ ໂທ່າມງ່າຕໍ່ໄປ
ແນວໂນມ	- ຍ້ານນຳໜ້ານອກວ້າມອາກາດແຫ່ງແລ້ງ ລາຄາຂາຍບໍ່ໄດ້ດີ ແລະ ບາດບໍ່ອອກຍາງ - ຍ້ານບໍ່ມີບໍລິສັດຂຶ້ນຍ້ານຝ້າລົມແຮງມັນ ຈະບໍ່ກ - ຍ້ານດິນບໍ່ດີ,ຍ້ານບໍ່ມີຕະຫຼາດເວັບຂຶ້ນ.	- ໄມ້ໃຫ້ໝາກບໍ່ເປັນໝາກ,ຍາງພາລາບໍ່ມີຢ່າງ ພາລາບຸກໝາຍຄາລາບໍ່ດີ -ຍ້ານບໍ່ມີບໍລິສັດເວັບຂຶ້ນຈັກຍາງພາລາໄມ້ໃຫ້ ໝາກ -ຍ້ານບໍ່ຊ່າງປາດຢ່າງພາລາ

4.3.3 ການຍອມຮັບຂອງຊາວກະສິກອນ

ໂດຍອີງຕາມການລົງເຮັດການຕິຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ແບບມີສ່ວນຮ່ວມໂດຍນຳໃຊ້ ເຄືອງມີ PM&E ເຊັ່ນ SWOT, PTA ແລະ ຕາຕະລາງການນຳໃຊ້ແນວພັນ ແລະ ແຮງງານຕ່າງໆ ເຊົ້າໃນການທິດລອງໂດຍໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳ ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ ກິດຈະກຳມີຕໍ່ນີ້:

ສໍາລັບຊາວກະສິກອນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮ່ວມກິດຈະກຳ: ຈາກການສໍາພາດທັງໝົດຊາວກະສິກອນຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມພາຍໃນ 3 ບ້ານ ພວກເຂົ້າໄດ້ເວົ້ວວ່າ:

ຈຸດຕິ: ໃນຕໍ່ໜ້າເມື່ອຕື່ນຢ່າງພາລາໃຫຍ່ຈະໄດ້ປາດຢ່າງໄປຂາຍ. ໃນເນື້ອທີ່ອັນດູວສາມາດມີຜົນຜະລິດຫຼາຍຢ່າງ,

ຈຸດອ່ອນ: ບຸກໝາກເດືອຍໃສ່ເຮັດໃຫ້ຕົນໝາກເດືອຍຮ່ົມຢ່າງພາລາ ແລະ ໄມ້ໃຫ້ໝາກເຮັດໃຫ້ຢ່າງພາລາ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ໝາກນານໃຫຍ່, ນຳໃຊ້ແຮງງານໝາຍໃນການບຸກ ແລະ ການບົວລະບັດຮັກສາ, ແນວພັນຢ່າງພາລາທີ່ນຳມາບຸກແມ່ນມີຂະໜາດນ້ອຍອາຍຸບໍ່ແກ່ດີເຮັດໃຫ້ເບີ່ຍໄມ້ຕາຍໝາຍຂັ້ນຍຸ້ງຍາກ: ດິນບໍ່ງາມ, ພື້ນທຶນອ້ອຍ, ມີຫຍ້າເກີດຂັ້ນໝາຍ, ຕົ້ນຢ່າງພາລາ ແລະ ໄມ້ໃຫ້ໝາກມີປວກກັດ, ບັງກັດໃບ ແລະ ມີສັດຖຸພິດ ແລະ ແມ່ງໄມ້ລົບກວນຜົນລະບຸກ

ແຜນການໃນອານາຄົດ: ມີ 6 ຄອບຄົວຢາກບຸກຢ່າງພາລາລົວນ ແລະ ໃຫ້ເປັນເນື້ອທີ່ອັນກວ້າງໃຫຍ່ ແລະ ມີ 3 ຄອບຄົວຢາກບຸກໝາກງາ, ສາລີ ແລະ ພິດທີ່ເປັນສິນຄ້າ ໃສ່ຕາມຫວ່າງຂອງຢ່າງພະລາ ໄມ້ໃຫ້ໝາກ, ເຮັດເພື່ອອານາຄົດລູກໝູນ ແລະ.

ຄວາມຄົດເຫັນຂອງຊາວກະສິກອນຕໍ່ກັບຮູບແບບ ແລະ ວິທີການທີ່ນຳໄປທິດສອບ: ຜ່ານການສໍາພາດຄອບຄົວທີ່ເຂົ້າຮ່ວມການຄົ່ນຄ້ວາທິດລອງເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄໍາເຫັນດັ່ງນີ້: ເປັນເຕັກນິກທີ່ດີໃນພື້ນທີ່ອັນດູວກັນສາມາດບຸກພື້ນໝູນວູນໄດ້ໝາຍບົງຈິນກວ່າໄມ້ໃຫ້ໝາກ ແລະ ຢ່າງພາລາຈະປົກຄຸມພື້ນທີ່, ເຮັດໃຫ້ຊາວກະສິກອນມີລາຍຮັບເພີ່ມຈາກການບຸກພື້ນໝູນວູນ.

ສໍາລັບຊາວກະສິກອນຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳ: ຜ່ານການສໍາພາດຄອບຄົວທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການຄົ່ນຄ້ວາທິດລອງເຂົ້າເຈົ້າມີຄໍາເຫັນວ່າມີກູບແບບການບຸກພື້ນປະສົມປະສານຢ່າງພາລາ ແລະ ໄມ້ໃຫ້ໝາກເພາະວ່າບຸກພື້ນອື່ນໄດ້ແຕ່ຢ່າງດູວ. ການບຸກຢ່າງພາລາແມ່ນໃຊ້ເວລາຢ່າງໜ້ອຍ 8-9

ປີ ຈຶ່ງສາມາດບາດເອົາຢາງໄດ້, ສະນັ້ນຕົ້ອງປຸກ ໝາກເດືອຍ ຫຼື ພິດອື່ນປະສົມປະສານກັບຢາງພາລາ. ແຕ່ວ່າໝາກເດືອຍຕົ້ນສູງບໍ່ເປັນໝາກ, ຂະໜາດແລວຢາງພາລາຄວນມີຂະໜາດ $5 \times 2,50$ ມ. ສ່ວນໄມ້ໃຫ້ໝາກແມ່ນ 4×5 ມ. ທ້າທຸງປີໄສ່ຂອງຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮວ່ມທິດລອງ ແລະ ຂອງຊາວກະສິກອນ ເອງແມ່ນແຕກຕ່າງກັນເພາະວ່າຂອງໂຄງການມີ 3 ຊະນິດພິດທີ່ປຸກປະສົມປະສານກັນສ່ວນຂອງຊາວກະສິກອນເອງມີແຕ່ 2 ຊະນິດພິດເຖົ່ານັ້ນ

ການນຳໃຊ້ຕົ້ນທີ່ເຂົ້າໃນກົດຈະກຳຂອງການຄົ້ນຄ້າທິດລອງການປຸກຢາງພາລາປະສົມປະສານກັບໄມ້ໃຫ້ໝາກ ແລະ ພິດໝູນວຽມໃນເບື້ອງຕົ້ນແມ່ນມີການນຳໃຊ້ງົບປະມານຂ້ອນຂ້າງສູງໄດ້ສະເພາະສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໄດ້ໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການຈັດຊື້ແນວໜັນຢາງພາລາ ແລະ ໄມ້ໃຫ້ໝາກ, ສ່ວນລາຍຮັບໃນປີທີ່ອິດສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຈະໄດ້ຈາກພິດໝູນວຽມ (ໝາກເດືອຍ) ເທົ່ານັ້ນ, ສ່ວນຢາງພາລາ ແລະ ໄມ້ໃຫ້ໝາກຈະໃຫ້ຜົນຜະລິດຫຼັງຈາກປຸກໄດ້ 7-8 ປີ. ດັ່ງນັ້ນຕົ້ນທີ່ໃນປີທີ່ອິດແມ່ນສູງເຊັ່ນ: ຢູ່ບ້ານນາໜີ້ເໜີ້ອມີການນຳໃຊ້ຕົ້ນທີ່ເຂົ້າໃນການທິດລອງ T0 ແມ່ນ 3,833,215 ກີບ ແຕ່ ມີລາຍຮັບພຽງແຕ່ 2,155,460 ກີບ ສໍາລັບການທິດລອງຂອງ T1 ມີລາຍຈ່າຍຫັງໝົດ 5,101,779 ກີບໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ມີລາຍຮັບ 1,755,600 ກີບ. ສ່ວນຢູ່ບ້ານບາງດູ້ T0 ມີລາຍຈ່າຍຫັງໝົດ 6,382,540 ກີບ ແລະ ມີລາຍຮັບຫັງໝົດ 2,777,772 ກີບ, ສ່ວນ T1 ມີລາຍຈ່າຍຫັງໝົດ 3,431,508 ກີບ ແລະ ມີລາຍຮັບຈາກການຂາຍຜົນຜະລິດຈຳນວນ 2,266,220 ກີບ. ສ່ວນຢູ່ບ້ານບາງຫອງ T0 ແມ່ນ ມີລາຍຈ່າຍຫັງໝົດ 8,142,817 ກີບ ແລະ ມີລາຍຮັບຫັງໝົດ 3,821,013 ກີບ ສໍາລັບ T1 ມີລາຍຈ່າຍຫັງໝົດ 5,322,694 ກີບ ແລະ ມີລາຍຮັບຈາກການຂາຍຜົນຜະລິດຫັງໝົດຈຳນວນ 3,088,620 ກີບ.

ຕາຕະລາງເກັບກຳຂໍ້ມູນລາຍຮັບລາຍຈ່າຍຫາງດ້ານແຮງງານ

ບ້ານປາງຫອງ		
ລາຍການ	ສົ່ງທິດລອງ (T1)	ສົ່ງທິດລອງ (T0)
ແຮງງານຄອບຄົວ	2,109,361	3,349,966
ອຸປະກອນ	3,213,333	4,792,851
ຕົ້ນທີ່ເຂົ້າຫັງໝົດ	5,322,694	8,142,817
ລາຍຮັບຈາກການຂາຍໝາກເດືອຍ	3,088,620	3,821,013
ກຳໄລ	- 2,234,074	- 4,321,804
ບ້ານປາງດູ້		
ລາຍການ	ສົ່ງທິດລອງ (T1)	ສົ່ງທິດລອງ (T0)
ແຮງງານຄອບຄົວ	917,008	3,171,022

ອຸປະກອນ	2,514,500	3,211,518
ຕົ້ນທຶນທັງໝົດ	3,431,508	6,382,540
ລາຍຮັບຈາກການຂາຍໝາກເດືອຍ	2,266,220	2,777,772
ກຳໄລ	- 1,165,288	- 3,604,768
ບ້ານ ນາໜັ້ນເໜືອ.		
ລາຍການ	ສິ່ງທີ່ດີລອງ (T1)	ສິ່ງທີ່ດີລອງ (T0)
ແຮງງານຄອບຄົວ	1,735,779	2,154,845
ອຸປະກອນ	3,275,000	1,678,370
ຕົ້ນທຶນທັງໝົດ	5,010,779	3,833,215
ລາຍຮັບຈາກການຂາຍໝາກເດືອຍ	1,755,600	2,155,460
ກຳໄລ	-3,255,179	- 1,677,755

4.3.4 ການຢືນຢັງທາງດ້ານເຕັກ ແລະ ວິທີການ

ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຮູບແບບດັ່ງກ່າວນີ້ມີອປຸງຫຼາຍກັບຮູບແບບຂອງຊາວກະສິກອນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເອງແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນເປັນຕົ້ນແມ່ນຫາງດ້ານການນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ດິນ ໃນແຕ່ລະບົດໄດ້ສະເພາະແມ່ນຊ່ວງເວລາ 6-7 ປີ ຫຼືຕົ້ນຢາງໝາລາຍໍ່ທັນໃຫ້ຜົນຜະລິດ ໂດຍຫົ່ວໄປແລ້ວເຂົ້າເຈົ້າບຸກພິດແຕ່ຢ່າງດຽວຕິດຕໍ່ກັນໝາຍປີຊີ້ງຈະເປັນສາຍເຫດເຮັດໃຫ້ຜົນຜະລິດຫຼຸດລົງ, ດິນເສຍຄຸນນະພາບ (ດິນເປັນກິດ) ການຈະເລີນເຕີໂຕຂອງພິດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ບຸກແມ່ນບໍ່ໄດ້ດີ, ທັງນີ້ກ່າວືເພື່ອເປັນການປັບປຸງດິນ, ສ້າງລາຍຮັບເພີ່ມໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນໃນໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນຂອງການສ້າງສວນຢ່າງພາລາ ແລະ ເພື່ອເປັນການປັບປຸງດິນໃຫ້ມີຄວາມສາມດູບຸກພິດໄດ້ຢ່າງຕໍ່ເນື້ອງຈຶ່ງໄດ້ນຳເຕັກນິກວິທີການບຸກຢ່າງພາລາປະສົມປະສານກັບໄມ້ໃຫ້ໝາກ ແລະ ພິດໄລຍະສັ້ນໃນເຂດດິນຄ້ອຍຊັນເຂົ້າໄປທິດລອງ

V. ສະຫຼຸບ

ຈາກການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າດັ່ງກ່າວນີ້ ພວກເຮົາສາມາດສັງລວມໄດ້ຮັບ: ຈາກຜົນຂອງການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການສຳພາດຊາວກະສິກອນຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າຮ່ວມເຫັນວ່າການຈະເຕີບໄຕຂອງຢ່າງພາລາລວງສູງ ແລະ ໝ້າຕ້າງແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານສະຖິຕິເມື່ອປຸງຫຼາຍລະຫ່ວາງ 3 ບ້ານ ການຈະເລີນເຕີບໄຕສູງສຸດແມ່ນຢູ່ບ້ານບາງດູຊີ້ງມີລວງສູງສະເລ່ຍ 20.52 ຊມ, ສ່ວນຢູ່ບ້ານບາງທອງມີຄ່າສະເລ່ຍຕໍ່ສຸດແມ່ນ 17.3ຊມ. ສ່ວນການຈະເລີນໄຕທາງດ້ານໝ້າຕ້າງສູງສຸດແມ່ນຢູ່ບ້ານບາງດູຊີ້ງມີໝ້າຕ້າງສະເລ່ຍ 1.19ຊມ ແລະ ສ່ວນບ້ານນາໝ້າເໜືອຊີ້ງມີໝ້າຕ້າງຄ່າສະເລ່ຍຕໍ່ສຸດແມ່ນ 0.84ຊມ.ສຳລັບການ ຈະເລີນເຕີບໄຕຂອງຢ່າງພາລາທາງດ້ານລວງສູງ ແລະ ໝ້າຕ້າງເມື່ອມາປູງຫຼາຍໃນແຕ່ລະສິ່ງທີ່ດີລອງT0 ແລະ T1 ແມ່ນບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານສະຖິຕິເຊິ່ງໃນນັ້ນມີລວງສູງສະເລ່ຍຂອງ T0 ແມ່ນ 18.75 ຊມ ແລະ ລວງສູງສະເລ່ຍ ຂອງ

T1 ແມ່ນ 18.55 ຊມ. ສ່ວນການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງດ້ານໜ້າຕ້າງຂອງແຕ່ລະສິ່ງທີດລອງກໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານໜ້າຕ້າງສະເລ່ຍຂອງ T0 ແມ່ນ 1.09 ຊມ ແລະ ໜ້າຕ້າງສະເລ່ຍຂອງ T1 ແມ່ນ 1.07 ຊມ. ເຊິ່ງໃນນັ້ນການປົງປັງບການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງດ້ານລວງສູງ ແລະ ໜ້າຕ້າງໃນແຕ່ລະ ຄອບຄົວຂອງຊາວກະສິກອນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນ 3 ບ້ານ ເຫັນວ່າຂອງຄອບຄົວຫ້າວຈຸ່ເລີຍຢ່າ ບ້ານປາງທອງຊື່ງມີລວງສູງສຸດສະເລ່ຍແມ່ນ 23.09 ມ ແລະ ລວງສູງຕໍ່ສຸດແມ່ນຂອງຫ້າວ ວາເຊິ່ງວີ ທີ່ບ້ານປາງທອງຊື່ງມີລວງສູງສະເລ່ຍ 13.11 ຊມ ສ່ວນການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງດ້ານໜ້າຕ້າງໃນແຕ່ລະ ຄອບຄົວຂອງຊາວກະສິກອນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນ 3 ບ້ານ ເຫັນວ່າບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານໜ້າຕ້າງສູງສຸດຂອງຄອບຄົວ ຫ້າວວາເຊິ່ງທຳ ຢູ່ບ້ານປາງດູ່ ຂື່ງມີໜ້າຕ້າງສະເລ່ຍ 1.36 ຊມ ແລະ ໜ້າຕ້າງຕໍ່ສຸດແມ່ນຂອງຫ້າວຫຼັມາຈຳ ທີ່ ບ້ານນາມໜີ້ອ ຂື່ງມີໜ້າຕ້າງສະເລ່ຍ 0.71 ຊມ.

ສໍາລັບການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງດ້ານລວງສູງແລະໜ້າຕ້າງຂອງໄມ້ໃຫ້ໝາກລົ້ນຈຶ່ງແມ່ນບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານສະຖິຕິເຊິ່ງສະແດງໄວ້ໃນຕາຕະລາງທີ່ 4

ສໍາລັບຜົນຜະລິດຂອງໝາກເດືອຍເມື່ອມາປົງປັງບໃນແຕ່ລະບ້ານເຫັນໄດ້ວ່າຜົນຜະລິດຂອງໝາກເດືອຍທີ່ໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງແມ່ນຢູ່ບ້ານປາງທອງຊື່ງມີຜົນຜະລິດສະເລ່ຍ 3277.8 ກລ/ຮຕ ສ່ວນຢູ່ບ້ານນາມໜີ້ອ ແມ່ນມີຜົນຜະລິດຂອນຂ້າງຕໍ່ຜົນຜະລິດສະເລ່ຍ 1796.3 ກລ/ຮຕ. ການປົງປັງທຸກພື້ນຜະລິດໝາກເດືອຍຂອງແຕ່ລະສິ່ງທີດລອງແຕ່ລະບ້ານ ແມ່ນບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານສະຖິຕິເຊິ່ງສະແດງໄວ້ໃນຕາຕະລາງທີ່ 6. ການປົງປັງທຸກພື້ນຜະລິດຂອງໝາກເດືອຍໃນແຕ່ລະຄອບຄົວຂອງແຕ່ລະບ້ານ, ສໍາລັບຜົນຜະລິດຂອງໝາກເດືອຍໃນແຕ່ລະຄອບຄົວຂອງຊາວກະສິກອນແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານສະຖິຕິເຫັນວ່າຜົນຜະລິດໝາກເດືອຍຂອງຄອບຄົວຫ້າວສີແພງ ຢູ່ບ້ານປາງທອງຊື່ງມີຜົນຜະລິດສະເລ່ຍສູງສຸດ 4055.6 ກລ/ຮຕ ແລະ ຜົນຜະລິດຕໍ່ທີ່ສຸດແມ່ນຂອງຫ້າວໜໍ່ເມັງ ຢູ່ບ້ານປາງດູ່ ເຊິ່ງມີຜົນຜະລິດສະເລ່ຍຕໍ່ສຸດ 1083.3 ກລ/ຮຕ.

. ສໍາລັບ Biomass ຂອງໝາກເດືອຍເມື່ອມາປົງປັງບໃນແຕ່ລະບ້ານເຫັນໄດ້ວ່າ ຜົນຜະລິດຂອງ Biomass ທີ່ມີນັ້ນກັບສູງສຸດແມ່ນຢູ່ບ້ານປາງທອງຊື່ງມີປະລິມານ Biomass ສະເລ່ຍ 1903 ກລ/ຮຕ ສ່ວນບ້ານປາງດູ່ແມ່ນມີປະລິມານ Biomass ຕໍ່ສຸດສະເລ່ຍ 1313 ກລ/ຮຕ. ການປົງປັງທຸກປະລິມານຜົນຜະລິດຂອງ Biomass ຂອງແຕ່ລະສິ່ງທີດລອງໃຕ່ລະບ້ານແມ່ນບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານສະຖິຕິເຊິ່ງສະແດງໄວ້ໃນຕາຕະລາງທີ່ 9 ສໍາລັບການປົງປັງທຸກສາຍເຫດການຕາຍຂອງຢ່າງພາລາ ສໍາລັບເປົ້າການຕາຍຂອງຢ່າງພາລາລວມທັງ 3 ບ້ານແມ່ນມີ 19.412% ເຊິ່ງໃນນັ້ນເປົ້າການຕາຍມີຄ່າສະເລ່ຍຕໍ່ສຸດແມ່ນ 18% ແລະ ເປົ້າການຕາຍສູງສຸດແມ່ນມີຄ່າສະເລ່ຍ 24.1% ສ່ວນສາຍເຫດການຕາຍຂອງໄມ້ໃຫ້ໝາກລົ້ນຈຶ່ງໃນແຕ່ລະບ້ານລວມມີຄ່າສະເລ່ຍແມ່ນ 3.2% ສໍາລັບເປົ້າການຕາຍມີຄ່າສະເລ່ຍຕໍ່ສຸດແມ່ນ 2% ແລະ ເປົ້າການຕາຍທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍສູງສຸດແມ່ນ 6.7%.

• ទាំងមេនា

ຈາກອຸປະກອນວິທີການ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບມາຄ້າງໜັນແລ້ວທາງທຶນງານພວກເຮົາສາມາດໃຫ້ຄ້າ
ແນະນຳກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແບບນີ້ໃຫ້ບັນດາທ່ານຜູ້ທີ່ໄດ້ອ່ານເພື່ອສາມາດນຳໄປຈັດຕັ້ງປະ
ຕິໄດ້ຄື: ຖ້າຈະບູກພື້ນຖ້ວສັບຫວ່າງສາລີແມ່ນໃຫ້ຍັບໄລຍະຫ່າງຂອງສາລີອອກເຊັ່ນ: ໄລຍະແຖວ 2
ມ, ໄລຍະຫ່າງຂອງ ຕົ້ນ/ຕົ້ນ 0.5 ມ. ສ່ວນໄລຍະຫ່າງຂອງທົ່ວດິນ, ຖ້ວເຫຼືອງຄື: ໄລຍະແຖວ 40
ຊມ, ໄລຍະຕົ້ນ 20 cm ສັບຫວ່າງກາງຂອງແຖວສາລີ 2 ແຖວ ຫັງນີ້ກໍເພື່ອໃຫ້ພື້ນຖ້ວທີ່ບູກສັບ
ຫວ່າງຂອງສາລີໄດ້ຮັບແສງແດນພູ່ງຟ້າ ແລະ ສາມາດໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງ. ການບູກພື້ນຖ້ວປະສົມກັບ
ສາລີແມ່ນວິທີການໜຶ່ງທີ່ສາມາດໃຫ້ຜົນຜະລິດຫັງສອງຢ່າງ, ບັບປຸງດິນໃນສວນສາລີເພື່ອການຜະລິດ
ທີ່ຍືນຍົງໃນພື້ນທີ່ດູງວັນ ແລະ ສິ່ງສໍາຄັນແມ່ນຊວຍລຸດຜ່ອນແຮງງານໃນການເສຍຫຍັດ. ການຈັດ
ຕັ້ງປະຕິບັດການສຶກສາຄື້ນຄວ້າທີ່ດັລອງໃນຫຼັງນີ້ແມ່ນມີວິຊາການຄື້ນຄວ້າຈາກສູນຄື້ນຄວ້າກະສິກຳ
ແລະ ປ່າໄມ່ ພາກເໜີອ (NAFReC) ໄດ້ຮ່ວມມືກັບພະນັກງານກະສິກຳ ເມືອງນາໝັ້ນ ແຂວງອຸດິມໄຊ
ນອກຈາກນີ້ກໍມີວິຊາວິກະສິກອນຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມການທີ່ດັລອງປະຕິບັດຮ່ວມກັນ. ເຊິ່ງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ
ແມ່ນລວມມີ 3 ບ້ານ ແລະ 15 ຄອບຄົວ ເຊິ່ງເອົາຄອບຄົວເປັນຊົ້າ (Replication). ແຕ່ລະຊັ້ນປະມື 2
ສິ່ງທີ່ດັລອງຄື: T0 ແມ່ນບູກຢາງພາລາປະສົມກັບໝາກເດືອຍ T1 ບູກຢາງພາລາປະສົມກັບໄມ້ໃຫ້
ໝາກລັ້ນຈີ່ ແລະ ໝາກເດືອຍ.ຜົນໄດ້ຮັບສາມາດສ້າງລວມໄດ້ວ່າ: ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຢາງພາ
ລາຫາງດ້ານລວງສູງ, ໝ້າຕ້າງໆເຊິ່ງໃນນັ້ນການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງໄມ້ໃຫ້ໝາກລັ້ນຈີ່ຫາງດ້ານລວງ

ໝາຕ້າງ, ເຮືອນຜູ່ມ, ແລະ ໄດ້ຜົນຜະລິດຂອງໝາກເດືອຍເມື່ອປູບທຸງບລະຫ່ວາງບ້ານກັບບ້ານແມ່ນບ້ານປາງດູ່ມີລວງສູງ 20.52 ຊມ, ດີກ່ວາ ບ້ານປາງທອງ ເຊິ່ງມີລວງສູງຕໍ່ສຸດແມ່ນ 17.3 ຊມ ປູບທຸງທາງດ້ານໝາຕ້າງລະຫ່ວາງບ້ານກັບບ້ານແມ່ນບ້ານປາງດູ່ມີໝາຕ້າງສູງສຸດ 1.19 ຊມ, ດີກ່ວາ ບ້ານນາໜ້າໜີ້ອເຊິ່ງມີລວງສູງຕໍ່ສຸດແມ່ນ 0.84 ຊມ ສ່ວນໄມ້ໃຫ້ໝາກລົ້ນຈີ່ແມ່ນບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານລວງສູງ ແລະ ໝາຕ້າງ. ສຳລັບຜົນຜະລິດຂອງໝາກເດືອຍເມື່ອມາປູບທຸງບລະຫ່ວາງບ້ານກັບບ້ານແມ່ນບ້ານເຫັນໄດ້ວ່າຜົນຜະລິດຂອງໝາກເດືອຍທີ່ໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງແມ່ນຍູ້ ບ້ານປາງທອງ ເຊິ່ງມີຜົນຜະລິດສະເລ່ຍ 3277.8 ກລ/ຮຕ ສ່ວນຍູ້ ບ້ານນາໜ້າໜີ້ອ ແມ່ນມີຜົນຜະລິດຕີກຕໍ່ສະເລ່ຍ 1796.3 ກລ/ຮຕ. ສ່ວນປະລິມານ Biomass ເມື່ອມາຫຼັບໃສ່ບ້ານກັບບ້ານກໍ່ແມ່ນບ້ານ Biomass ທີ່ມີນຳໜ້າກສູງສຸດແມ່ນຍູ້ບ້ານປາງທອງເຊິ່ງມີປະລິມານ Biomass ສະເລ່ຍ 1,903 ກລ/ຮຕ ໄດ້ຫຼາຍກ່ວາບ້ານປາງດູ່ແມ່ນມີປະລິມານ Biomass ຕໍ່ສຸດສະເລ່ຍ 1313 ກລ/ຮຕ

ສາລະບານ

ຄໍ່ຂອບໃຈ

ບົດຄົດຫົ້ວຍ

- I. ພາກສະເໜີ
- II. ຈຸດປະສົງ
- III. ເຕັກນິກແລະວິທີການ
- IV. ຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ວິທີການ
- V. ສະຫຼຸບ ແລະ ຫຼື້ແນະນຳ